

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125205037
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125205037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Csp/41/2025

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený : Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 921 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., t.č. bytom B. F. XXX/XX, C. D. E., o zaplatenie 309,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

15Csp/41/2025

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

15Csp/41/2025

1. Žalobca sa podanou žalobou doručенou súdu dňa 30.04.2025 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 309,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 151,80 eur od 07.12.2024 do zaplatenia.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2024 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 11.08.2021 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Nárok uplatnený žalobou predstavuje revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca vypovedal zmluvu ku dňu 21.08.2023. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 309,82 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 151,80 eur, z riadneho úroku vo výške 113,04 eur, z úroku z omeškania vo výške 18,48 eur, z poplatkov vo výške 26,50 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonával žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 309,82 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 151,80 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 113,04 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 18,48 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 26,50 eur. Úroky z omeškania boli uplatnené odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaný mal žalobu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach a s výzvou na vyjadrenie k žalobe doručenú dňa 13.06.2025 do vlastných rúk. K žalobe sa nevyjadril.

4. Podaním doručeným súdu dňa 24.07.2025 na výzvu súdu žalobca doplnil, že dňa 11.08.2021 bola medzi žalovaným a pôvodným veriteľom uzatvorená zmluva o kreditnej karte, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 300 eur. V zmysle čl. I Zmluvy si zmluvné strany dohodli premenlivú úrokovú sadzbu závislú od výšky vyčerpaných finančných prostriedkov. V zmysle čl. I Zmluvy si zmluvné strany dohodli minimálnu mesačnú splátku závislú od výšky vyčerpaných finančných prostriedkov. V čl. II ods. 10 Zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatky. V zmysle čl. II ods. 4 Zmluvy je klient v prípade, že existuje pohľadávka, povinný platiť banke každý mesiac minimálnu mesačnú splátku vo výške uvedenej v zmluve o kreditnej karte podľa výšky bankou schváleného úverového rámca, a to vždy najneskôr do dňa splatnosti, ktorým je 20. deň v mesiaci. V zmysle čl. II ods. 12 Zmluvy sa zmluva o kreditnej karte, ktorá vznikne z tohto návrhu uzatvára na dobu neurčitú. Konečná splatnosť pohľadávky je viazaná na zánik zmluvy o kreditnej karte. Dňa 06.12.2024 postúpil pôvodný veriteľ na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 309,82 eur, ktorá pozostávala z istiny 151,80 eur, z poplatkov vo výške 26,50 eur, riadneho úroku vo výške 113,04 eur a z úroku z omeškania po vypovedaní zmluvy vo výške 18,48 eur. Debetné operácie tvoria výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 489,10 eur, ktoré špecifikoval. Poplatky v sume 68,- eur predstavujú súčet položiek „Fee transaction“ a boli špecifikované ako poplatok za výber hotovosti z bankomatu/z bankomatu inej banky, poplatok za náhradnú kartu, poplatok za kartu. Úroky v sume 124,50 eur boli účtované v zmysle čl. I zmluvy ako úrok vyjadrený v eurách a v platobnej histórii predstavujú súčet položky „Fee transaction.“ Vyčíslené sú od 20.09.2021 do 20.08.2023. Kreditné operácie predstavujú úhrady v sume 350,26 eur. Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 681,60 eur a súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 350,26 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 297,30 eur na úroky suma 41,50 eur a na poplatky suma 11,46 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu nadobudnutia účinnosti vypovedania zmluvy dlžného zostatku – to je ku dňu 22.08.2023 predstavuje sumu vo výške 331,34 eur (v platobnej histórii evidované ako „Payments to account adjustment“) a v zmysle započítania vykonaných úhrad pozostáva z istiny vo výške 191,80 eur, z poplatkov vo výške 26,50 eur a z riadneho úroku vo výške 113,04 eur. Po nadobudnutí účinnosti vypovedania zmluvy uhradil žalovaný sumu vo výške 40,- eur, ktorá bola započítaná na dlžnú istinu. Po nadobudnutí účinnosti vypovedania zmluvy bol žalovanému vyúčtovaný úrok z omeškania vo výške 18,48 eur.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 09.09.2025, na ktoré sa strany sporu nedostavili. Žalobca mal predvolanie na pojednávanie doručené dňa 09.07.2025 a podaním doručeným súdu dňa 05.09.2025 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával aj v jeho neprítomnosti. Žalovaný mal predvolanie doručené včas. Súd mu doručoval predvolanie na adresu, na ktorej si prebral do vlastných rúk žalobu, ako aj na adresu mestského úradu Mesta Dubnica nad Váhom v zmysle evidencie v registri obyvateľov, z ktorých adries sa zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote a považuje sa za doručenú podľa § 111 ods. 3 CSP. Súčasne mu súd predvolanie doručoval aj postupom podľa § 106 ods. 3 CSP. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11.08.2021 vyplynulo, že žalovaný ako dlžník s bankou – Slovenskou sporiteľnou, a.s. (SLSP) uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý k čerpaniu úverový rámec 300,- eur, ktorý mohol čerpať kreditnou kartou, pri premenlivej úrokovej sadzbe, závislej od výšky čerpania úverového rámca. V tabuľke bola vymedzená výška úrokovej sadzby v závislosti na výške čerpania (do 15,- eur, od 15,01 eur do 40,- eur, od 40,01 eur do 80,- eur, od 80,01 eur do 150,- eur, od 150,01 eur do 300,- eur, od 300,01 eur do 600, eur, od 600,01 eur do 900,- eur, od 900,01 eur do 1200,- eur, od 1200,01 eur do 1500,- eur, od 1500,01 eur do 2000,- eur, od 2000,01 eur do 2500,- eur a od 2500,01 eur a viac) Minimálna splátka bola dohodnutá v sume 15,- eur mesačne, RPMN bola 36,27 %. Podľa čl. II.4 zmluvy bol žalovaný povinný splácať pohľadávku banky minimálnou splátkou do dňa splatnosti, ktorým je 20.deň v mesiaci. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a konečná splatnosť bola naviazaná na zánik zmluvy (podľa čl. II.12 a II.14 zmluvy). Podľa čl. II.8 ak dlžník nespláca pohľadávku banky riadne a včas, môže banka

požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty, znížiť celkový úverový rámec až na nulu, zablokovať kreditnú kartu, alebo kartový účet, odstúpiť od zmluvy, vypovedať zmluvu.

8. Banka – SLSP, a.s. ako veriteľ dňa 11.08.2023 vyhotovila prípis, v ktorom uviedla, že žalovaný je dlhodobo v omeškaní so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy a preto znižuje úverový rámec na nulu s účinnosťou od 21.08.2023. Zároveň zmluvu o kreditnej karte vypovedala. Zníženie úverového rámca nadobúda účinnosť a výpoveď zmluvy sa považuje za doručенú dňa 21.08.2023, ak najneskôr v deň predchádzajúci dňu 21.08.2023 žalovaný neuhradí splátku najmenej 15,- eur. Ak požadovanú splátku ani do 21.08.2023 neuhradí, bude žalovaný povinný uhradiť celú pohľadávku banky do 15 dní od účinnosti zníženia úverového rámca. Vyčíslená bola celková výška pohľadávky v sume 325,84 eur. K tejto listine nebol predložený doklad o doručovaní žalovanému.

9. Listom zo dňa 27.08.2024 bol žalovaný vyzvaný bankou – SLSP, a.s. na úhradu dlhu v sume 306,04 eur s upozornením na možnosť postúpiť pohľadávku tretej osobe v prípade nezaplatenia tohto dlhu. V zmysle priloženej ilustrácie zo sledovania poštových zásielok bola táto zásielka doručená žalovanému dňa 05.09.2024. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 06.12.2024 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Podľa listiny označenej ako Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok predmetom postúpenia bola aj pohľadávka z kreditnej karty, pričom pohľadávka bola vyčíslená na sumu 309,82 eur, a táto suma pozostávala z istiny 151,80 eur, úrokov 113,04 eur, poplatkov 26,50 eur a úrokov z omeškania 18,48 eur. Listom zo dňa 14.12.2024 banka – SLSP, a.s. oznámila žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 06.12.2024 bola táto pohľadávka voči nemu postúpená na žalobcu.

10. Zmluvné ustanovenia:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z.") Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z., Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 17 ods. 1, 3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, (1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska. (5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa nepoužijú na prevod práv veriteľa v súvislosti s nesplácaným úverom poskytnutým úverovou inštitúciou na základe zmluvy o úvere alebo na prevod samotnej zmluvy o úvere vzťahujúcej sa na nesplácaný úver podľa osobitného predpisu.

11. Banka ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jej činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Spotrebiteľský úver bol poskytnutý zo strany veriteľa – banky žalovanému formou revolvingového úveru na kreditnej karte. Revolvingový úver je úver, ktorý umožňuje dlžníkovi čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane. Dlžníkovi je poskytnutý úverový rámec. Ak dlžník vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V konaní nebolo sporné, že dňa 11.08.2021 žalovaný ako dlžník s bankou SLSP, a.s. ako veriteľom uzatvorili zmluvu o kreditnej karte, na základe ktorej mal žalovaný k dispozícii na čerpanie úverový rámec 300, eur, ktorý bol povinný splácať aspoň minimálnou mesačnou splátkou v sume 15,- eur splatnou vždy k 20.dňu v mesiaci. Jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti vymenované v tomto zákonom ustanovení a žiadna taká náležitosť, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru

neabsentuje. Nechýba žiadna taká náležitosť, pre absenciu ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku.

12. Súd sa zamerlal prioritne na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, na čo je povolaný ex offo, s čím súvisí posúdenie toho, či a kedy sa stala žalovaná pohľadávka splatnou. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a konečná splatnosť bola naviazaná na zánik zmluvy (podľa čl. II.12 a II.14 zmluvy). Zánik zmluvy veriteľ mienil vyvolať výpoveďou zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11.08.2023. Výpoveď zmluvy je jednostranný adresovaný prejav vôle jednej zmluvnej strany smerujúci k privedeniu zániku záväzkov zo zmluvy, pričom podmienkou jej účinnosti je doručenie druhej zmluvnej strane, v tomto prípade žalovanému, teda jej doručovanie do dispozičnej sféry žalovaného, ktorý musí mať možnosť sa s výpoveďou oboznámiť. Žalobca netvrdil, či a kedy doručoval výpoveď do dispozičnej sféry žalovaného (poštou alebo inak), ani nepreukázal, že by tak bol učinil, keď k výpovedi zo dňa 11.08.2023 nepredložil (na rozdiel od preukázania doručovania výzvy zo dňa 27.08.2024) žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodit', že výpoveď zmluvy bola doručovaná žalovanému konkrétnym spôsobom tak, aby tento mal vytvorený priestor sa s ňou oboznámiť. Tento nedostatok nemôže sanovať akási fikcia, ktorá je obsiahnutá vo výpovedi, v zmysle ktorej sa výpoveď považuje za doručenu dňa 21.08.2023, čo navodzuje dojem, akoby veriteľ navázoval účinky výpovede na ním stanovený dátum jednostranne bez potreby doručovania tohto právneho úkonu žalovanému. Pri jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva sa totiž predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície a týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť, t.j. ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah, musí dôjsť do jej dispozičnej sféry. Toto pri výpovedi však splnené nebolo, keď žalobca nepreukázal dôjdenie výpovede zmluvy do dispozičnej sféry žalovaného a veriteľom formulovaná fikcia doručenia dňom 21.08.2023 je v rozpore s týmto pravidlom. Súd preto dospel k záveru, že výpoveď zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11.08.2023 učená veriteľom nenadobudla účinky, a preto k výpovedi zmluvy riadne nedošlo. Ak v zmysle čl. II.14 zmluvy o kreditnej karte konečná splatnosť pohľadávky z revolvingového úveru na kreditnej karte bola naviazaná na zánik zmluvy, avšak k zániku zmluvy výpoveďou účinne nedošlo (a netvrdí sa iný dôvod zániku zmluvy a tento v spore ani nevyšiel najavo), potom súd je nútený konštatovať, že konečná splatnosť pohľadávky tiež nenastala.

13. Potenciálne by bolo možné, aby sa pohľadávka zo zmluvy o revolvingovom úvere stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak ani k takémuto úkonu platne nedošlo. Veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky, a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. V konaní bolo zistené, že veriteľ vyhotovil len prípis – výpoveď zmluvy o kreditnej karte, v ktorej upozornil žalovaného, že ak neuhradí splátku v sume najmenej 15,- eur, tak je povinný uhradiť banke celú pohľadávku. Táto písomnosť však nemôže byť považovaná za riadnu výzvu pred zosplatením dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to jednak preto, že presne nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh, ktorá sa vyžaduje ako podmienka platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024). Listina obsahuje len výzvu na zaplatenie splátky vo výške najmenej 15,- eur, teda celkom zrejme niektorej minimálnej mesačnej splátky, avšak nevedno ktorej, keďže sa uvedená konkretizácia splátky nedá vyvodit' z obsahu písomnosti. Tiež ňou nemôže byť s poukazom na to, čo bolo uvedené v predošlom odseku, a síce preto, že nebola táto písomnosť doručovaná do dispozičnej sféry žalovaného, čo je podmienka toho, aby sa vôbec dalo uvažovať o riadnej výzve predchádzajúcej mimoriadnemu zosplateniu úveru. Ak by súd považoval výpoveď zo zmluvy zo dňa 11.08.2023 za listinu, ktorou veriteľ oznamuje dlžníkovi, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru, potom opäť, ani táto nie je riadna, pretože jej nepredchádzala riadna výzva s upozornením na možnosť zosplatenia úveru s riadnou identifikáciou splátky, pre nezaplatenie ktorej hrozí vyhlásenie predčasnej splatnosti, ale tiež preto, že aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý pre nadobudnutie účinkov musí byť doručený do dispozičnej sféry

žalovaného, čo sa pri tejto listine, ako už bolo uvedené vyššie, nestalo. V každom prípade tak listina veriteľa zo dňa 11.08.2023 nemôže predstavovať ani riadne úkony smerujúce k vyhláseniu predčasnej splatnosti revolvingového úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže by nebol dodržaný postup pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. A teda ak by súd aj chcel uvažovať o listine zo dňa 11.08.2023 nie ako o výpovedi zmluvy, ale ako o listine smerujúcej k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, toto vyhlásenie by bolo pre rozpor so zákonom neplatné.

14. Napokon už len pre úplnosť súd uvádza, že z vykonaného dokazovania súd dospel aj k tomu záveru, že veriteľ by ani nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, pretože netvrdil ani nepreukázal, či a v akom rozsahu skúmal bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru, teda jeho schopnosť úver splácať, čo je hrubým porušením povinnosti veriteľa. Ani z predložených listín nevyplýva, že by veriteľ mal k dispozícii nejaké údaje o osobných, zárobkových či majetkových pomeroch žalovaného, na podklade ktorých by mohol objektívne a komplexne vyhodnotiť jeho schopnosť úver splácať. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak žalobca hrubo porušil povinnosť pri zisťovaní bonity žalovaného podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že žalobca by ani nemohol od žalovaného vyžadovať jednorazové, mimoriadne splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021). Uvedené súd uvádza len pre úplnosť, pretože aj keby bolo preukázané, že bonitu žalovaného veriteľ riadne skúmal, nič to nemení na tom, že nie je možné na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru tak či tak prihliadnuť pre vady opísané v predošlom odseku.

15. Súd teda s poukazom na vyššie uvedené uvádza, že pohľadávka uplatnená žalobou nie je splatná, pretože nenastala ešte ani konečná splatnosť úveru, ani sa tento nestal splatným predčasne pred konečnou splatnosťou úveru. Takýto ku dňu postupovania pohľadávky nesplatený úver však v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 06.12.2024 postupovala na žalobcu pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola ani po konečnom termíne splatnosti a ani sa pohľadávka nestala splatnou pred konečnou splatnosťou. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právny úkonom pre rozpor so zákonom. Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia). V čase postupovania pohľadávky bol účinný aj ods. 5 §-u 17 tohto zákona ako výnimka z pravidiel postupovania pohľadávky podľa tohto ustanovenia, pričom však

nebolo tvrdené ani preukázané, že by v danom prípade šlo o prevod práv na žalobcu v režime zákona č. 106/2024 Z.z. o správcoch úverov a nákupcoch úverov a ani to, že by žalobca spíňal zákonom vyžadované predpoklady na správu úverov.

16. Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanému domáha. Na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie súd prihliada ex offo. S poukazom na túto skutočnosť súd preto žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom a úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol.

17. Okrem toho (aj nebyť nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu), nakoľko nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a rovnako tak nenastala ani konečná splatnosť úveru, splatné sú len jednotlivé mesačné splátky v minimálnej sume 15,- eur, ktoré boli splatné vždy do 20.dňa v kalendárnom mesiaci. V tejto súvislosti ale súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, podľa ktorého nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého zosplateného úveru a súd dospel k záveru, že zosplatenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V danom prípade žalobca požadoval pohľadávku ako celok, ktorej splatnosť vyvolal listinou z 11.08.2023 pozostávajúcou z istiny, poplatkov, kapitalizovaných úrokov a úrokov z omeškania, ktoré sa podľa jeho tvrdení stali splatnými jednorazovo dňa 21.08.2023. Nežiadal o priznanie konkrétnych už splatných a nezaplatených dlžných mesačných splátok. Napokon, z jeho skutkových tvrdení nie je možné ani ustáliť, ktoré konkrétne mesačné splátky, za aké obdobie ostali nezaplatené a v akom rozsahu, navyše by sa muselo jednať len o splátky istiny (bez úrokov a poplatkov vzhľadom na hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu s odbornou starostlivosťou). Ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých doteraz splatných nezaplatených mesačných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitum“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Vychádzajúc teda z uvedeného rozhodnutia najvyššej súdnej autority, súd dospel k záveru, že žalobe by aj nebyť nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v každom prípade nebolo možné vyhovieť ani čiastočne (nie je možné priznať namiesto zosplateného úveru dlžné splátky splatné do dňa rozhodnutia súdu). Súd preto aj z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

18. Súd uvádza, že všetky vyššie uvedené nedostatky, ako aj právne posúdenie prakticky kopírujúce odôvodnenie žaloby súd predniesol na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, sám si ubral možnosť na tieto okolnosti akýmkoľvek spôsobom reagovať. Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub. Žalobca mal vytvorený procesný priestor reagovať na tieto okolnosti, ktoré súd považoval za dôležité. Súd pritom nemôže z úradnej povinnosti v spotrebiteľskom spore zaobstarávať dôkazy, ktoré nenavrhol dodávateľ (len tie, ktoré nenavrhol spotrebiteľ a ktoré by svedčali v spotrebiteľov prospech), preto v konaní ani nebolo možné, aby súd ex offo zaobstarával od dodávateľa dôkazy o tom, či, kedy, akým spôsobom a s akým výsledkom dodávateľ doručoval výpoveď do dispozície žalovaného, najmä ak ani žalobca sám netvrdil, že by tak činil a kedy, a teda v tomto smere ani neunesol bremeno tvrdenia, prípadne ani dôkazy o tom, či skúmal bonitu. Aj keď to z gramatického výkladu ustanovenia § 295 CSP explicitne nevyplýva, v zmysle judikatúry Súdného dvora EÚ totiž podľa § 295 CSP ide len o vykonávanie takých dôkazov ex offo, ktoré by mohli byť v prospech spotrebiteľa (k tomu bližšie Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, § 295). Súd vyzval žalobcu len na riadnu špecifikáciu žalovanej pohľadávky a to z dôvodu, že nebolo vôbec z obsahu žaloby možné zistiť, aké nároky, z čoho pozostávajúce a ako matematicky vyčíslené boli uplatnené (boli uvedené len výsledné sumy istiny a príslušenstva) a súd uvedené činil vzhľadom na to, aby bola dosiahnutá vôbec možnosť žalobu súdom preskúmať a aby došlo k odstráneniu týchto väd.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol plne úspešný žalovaný, keďže súd žalobu zamietol, a preto žalovaný by mal proti neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanému zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

15Csp/41/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.